

מדבוקה עש: תפליין

אבי ולמן, העולם הזה

להיזהר בעונשי-המוות שהוא בלתי הפיך ואינו ניתן לתיקון.

חבל מיוחד מאנגליה

אחרי הפסקה ארוכה חזרו השופטים לאולם והכריזו על גזר הדין: עונשי-מוות. מאז 1962 לא כוצע בישראל עונשי-מוות, וגם אז היה זה המיקרה הראשון במדינה. הוצאתו להורג של ארולף אייכמן העלתה בזמנו כמה וכמה בעיות לוגיסטיות, שיתעוררו בוודאי שוב, אם יידחו עירעורו של דמיאניוק בבית המישפט העליון, ובקשת החנינה שלו על-ידי נשיא-המדינה. עונשי-המוות שהוטל על דמיאניוק יבוצע בתלייה, על פי התקנות שהיו

מאז הפשעים, לא השמיעו הסניגורים. הם הסבירו כי חששו פן יפגע טיעון זה בהכחשה הטוטאלית של זהותו של הנאשם.

הסניגור האמריקאי גבה-הקומה, ג'ון גיל, הביא לפני בית-המישפט מיספר רב של תקדימים אמריקאיים, שבהם הורשעו אנשים על-סמך עדויותיהם של עדי-ראייה. ברוב המיקרים הללו הורשעו הנאשמים והוטל עליהם עונשי-מוות. בכל המיקרים הוברר לאחר כמה שנים, מעבר לכל ספק, כי הנאשם הוא חף מפשע, ושהרשעתו היתה שגויה. בי 24 מיקרים אחרת הישועה להגיע, והנאשם הוצא להורג כטרם התבררה חפותו. הסניגוריה רצתה לשכנע את בית-המישפט על-ידי תקדימים אלה כי גם במיקרה זה, כאשר הרשעה מבוססת על עדי-ראייה קשישים, מוטב

למדינת ישראל אין תליין ואין תא-גרדום. כיצד תאורגן הוצאתו להורג של ג'ון דמיאניוק? העולם הזה מגלה מה קרה במיקרה אייכמן

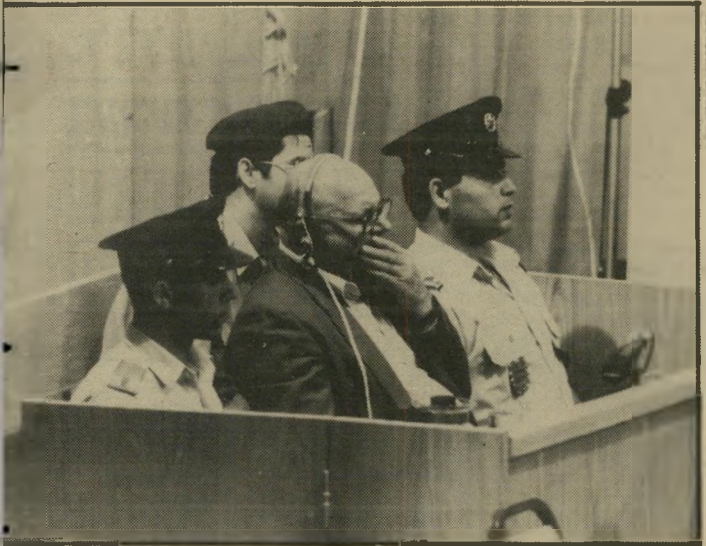
לפיכך אנו גוזרים עליו עונשי-מוות, מיתה, הירדה קולו הסמכותי של השופט צבי טל, שקרא את גזר הדין שהוטל על איוואן ג'ון דמיאניוק.

עונשי-המוות בוטל במדינת-ישראל, פרט למיקרים מיוחדים ויוצאי-דופן, ובהם בעיקר עבירות על החוק לעשיית דין בנאצים ועוזריהם. היחיד שהוצא עד כה להורג על פי חוק זה הוא ארולף אייכמן, ארכיטקט "הפיתרון הסופי" של יהודי אירופה. אייכמן לא כפר בזהותו או במעשיו. אחרי שנחטף בארגנטינה והובא לישראל, הודה כי הוא ארולף אייכמן וכי אמנם עשה את המעשים המיוחסים לו. הוא רק טען כי היה פקיד, ובורג קטן במנגנון גדול ו-רק ביצע פקודות.

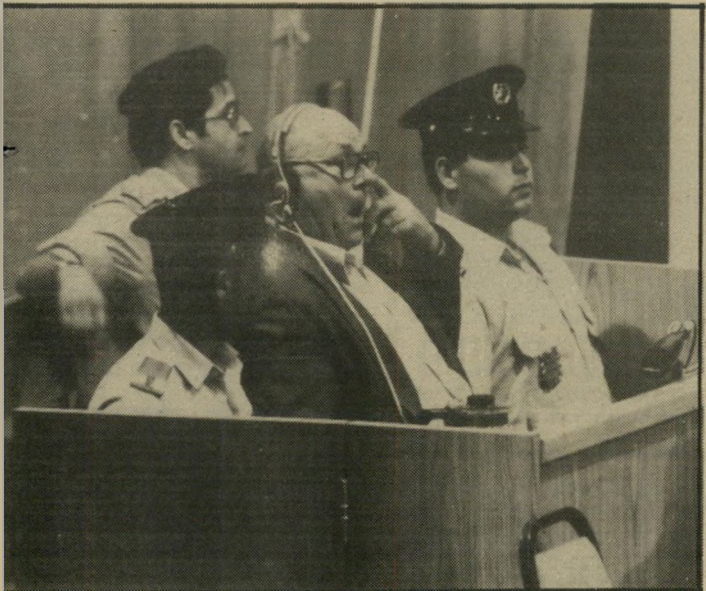
ג'ון דמיאניוק, לעומת זאת, כפר בזהותו כאיוואן האיום עד הרגע האחרון. הוא טען כי הוא חף-מפשע, וכי נעשתה טעות איומה. אבל בית-המישפט לא האמין לו. בית-המישפט קיבל את עדויות עדי-הראייה, שרידי-השואה ממחנה-טרבלינקה, שזיהו את דמיאניוק במסדרית-מונות ועל הוכח-העדים.

השבוע ביקשה התביעה הכללית עונשי-מוות לנאשם. היא הפתיעה את בית-המישפט כאשר ניסתה להוכיח שעונשי-מוות הוא עונשי-חובה על עבירות כאלה, ולא עונש הנתון לשיקולו של בית-המישפט.

הסניגוריה, עיקבית בהתנהגותה, לא טענה כלל להקלת העונש. אף אחד משלושת הסניגורים לא אמר מילה בזכותו של הנאשם. אף את הטענות המתבקשות ברבר 45 השנים, שעברו

דמיאניוק מסהק בעת הטיעון על עונשי-המוות השופטים הופתעו

דמיאניוק מצטלב בשעת הדיון מיקרה שני במדינה

שוטרים מונעים מדמיאניוק הבן לשבת בשורה הראשונה עדי-ראייה קשישים